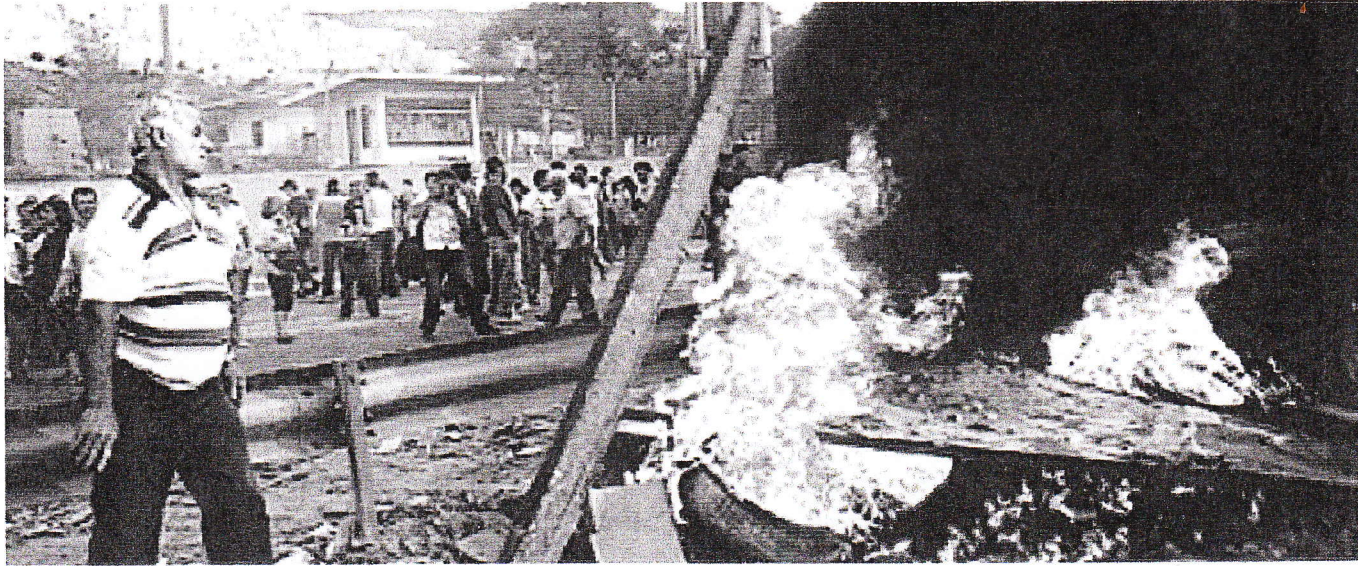

Ο πολιτισμός της εξουσίας δεν μας αφήνει να ανασάνουμε.

Να μην τον αφήσουμε ούτε κι εμείς.

Άνω Λιόσια, Φυλή, Μενίδι, Καματερό, Πετρούπολη, Ίλιον. Περιοχές των δυτικών προαστίων που εδώ και δεκαετίες υποφέρουν από τον μολυσμένο αέρα της κωμητερής μας μητρόπολης. Οι τόνοι των σκουπιδιών και οι τοξικοί ρύποι που εκπέμπονται στην περιοχή φαίνεται πως δεν ήταν αρκετά. Από το καλοκαίρι ήρθε να προστεθεί κι η λυματολάσπη. Μαζί της κι οι κρατικός τσαμπουκάς.

Ελευσίνα, Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερασίνη. Άλλες περιοχές των δυτικών προαστίων με μολυσμένο τον αέρα από το εργοστάσιο της ΔΕΗ και τα διυλιστήρια των εταιριών πετρελαίου. Και με μολυσμένη τη θάλασσα από τα απόβλητα κάθε παραγωγικής δραστηριότητας. Περιοχές που από το 1994 συνορεύουν και με το νησί των λυμάτων, την Ψυτάλλεια.

Περιοχές των δυτικών προαστίων στις οποίες μέσα στα χρόνια δεν έχει αλλάξει τίποτε όσον αφορά την πολιτική του καθεστώτος: επιβάρυνση των συνθηκών ζωής.

Βρισκόμαστε σε εκείνη την κωροταξική επιλογή της κυριαρχίας που ζούνε οι "πεταμένοι" κι οι "αποκλεισμένοι", εκεί που κάθε μορφή εκμετάλλευσης και καταπίεσης χαράζει τη μοίρα των περιοκών αυτών. Βρισκόμαστε σε εκείνη την κωροταξική επιλογή της κυριαρχίας που απαξιώνει την ζωή με τους χειρότερους όρους.

Το ζήτημα της διαχείρισης των λυμάτων και των σκουπιδιών δεν μπορεί να εξεταστεί ξέχωρα από τον τρόπο οργάνωσης της ζωής των πόλεων. Η υπερπαραγωγή κι η συσσώρευση βιομηχανικών και αστικών αποβλήτων αλλά και ο τρόπος διαχείρισής τους, αποτελούν δομικά προβλήματα του καπιταλισμού, αποτελούν μια άλυτη "αντίφασή" του: όσο περισσότερο αναπτύσσεται τόσο περισσότερο λεηλατεί το φυσικό περιβάλλον και τους ανθρώπους.

Οι οικολογικές ευαισθησίες των κυρίαρχων και τα έργα υποδομής όπως "βιολογικός καθαρισμός", "καθαρές χωματερές" κ.ά., έρχονται να διαχειριστούν το πρόβλημα που γεννούν οι επιλογές τους. Αυτές οι οικολογικές ευαισθησίες αποτελούν και το ισχυρό άλλοθι για την κοινωνική νομιμοποίηση του εξουσιαστικού πολιτισμού.

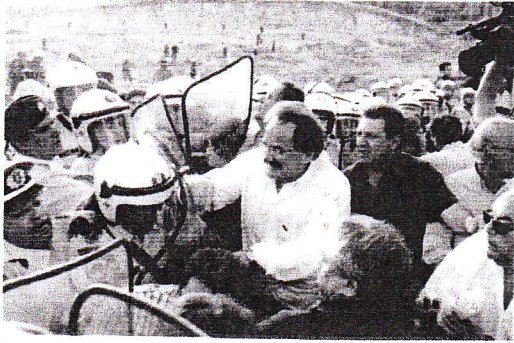
Η απόφαση του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. και της Ε.Υ.Δ.Α.Π. -μέσα στο καλοκαίρι- να μεταφερθεί η λυματολάσπη στη χωματερή των Άνω Λιοσίων με κάθε τρόπο είναι λίγο πολύ γνωστή. Όπως γνωστές είναι και οι εικόνες με τη διαρκή παρουσία δυνάμεων των ΜΑΤ στην ευρύτερη περιοχή για να προληφθούν και να κατασταλούν (με εισαγγελικές διαταγές) οι αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής. Οι περιβαλλοντικές ευαισθησίες του αρμόδιου υπουργού που τον περασμένο Φλεβάρη δήλωνε ότι "οι κοινοτικές προϋποθέσεις είναι αυστηρές για το περιβάλλον κι εγώ είμαι ο τελευταίος που θα σκεφτώ να τις παραβιάσω" μόνο για γέλια είναι όταν μάλιστα λίγους μήνες αργότερα (στις 15/6/2005) δήλωνε: "...καταθέσαμε μια ολοκληρωμένη λύση που είναι η μοναδική αυτήν την ώρα. Και όπως δεσμεύτηκε η λύση θα πηγαίνει στο ΧΥΤΑ Α. Λιοσίων μέχρι το Δεκέμβριο του 2005, γιατί είναι ο μοναδικός που υπάρχει στην περιοχή". Η υποκρισία κι η αδιαλλαξία του κράτους σε αυτό το σημείο είναι ενδεικτική. Με το πρόσχημα της "προσωρινότητας" των επιλογών του, επιβάλλει μακροχρόνιες "λύσεις" και επιβαρύνσεις στην υγεία - ζωή των κατοίκων και καταστρατηγεί τα προσχήματα των νόμων (*).

(*) Χαρακτηριστικός στο σημείο αυτό είναι ο ρόλος του Συμβουλίου της Επικρατείας στο να δίνει νομική υπόσταση στα εγκλήματα της εξουσίας. Σε απόφασή του στις αρχές του περασμένου Μάρτη διαπίστωσε τα εξής: "Τα απόβλητα της Ψυτάλλειας δεν δέχονται την κατάλληλη επεξεργασία ώστε να μπορούν ακανθύνως να διατίθενται στον ΧΥΤΑ Α. Λιοσίων. Σταθμίζοντας την υπάρχουσα κατάσταση καθίσταται επιτακτική για λόγους δημόσιου συμφέροντος η απομάκρυνση των αποβλήτων από την Ψυτάλλεια και η διάθεσή τους στη χωματερή των Α. Λιοσίων εάν η ΕΥΔΑΠ φροντίσει για την επιστημονικά επεξεργασία των αποβλήτων της Ψυτάλλειας.". Δυόμισι μήνες αργότερα, στα τέλη του περασμένου Μάη, και χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί τα έργα επεξεργασίας των λυμάτων στην Ψυτάλλεια και με τον υπουργό του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. να δηλώνει ότι το εργοστάσιο ξήρανσης της λυματολάσπης θα είναι έτοιμο μετά από 2,5 χρόνια, το ΣτΕ έκρινε τα εξής: "Τα λύματα της Ψυτάλλειας υπόκεινται πλέον και κατ' αρχήν σε επεξεργασία αφυδατώσεως και κωνεύσεως. Ανεξαρτήτως του βαθμού επεξεργασίας των λυμάτων, επιβάλλεται η αναστολή της απόφασης της ΕΣΔΚΝΑ για απαγόρευση της διάθεσης των λυμάτων στον ΧΥΤΑ Α. Λιοσίων, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος διαρροής των λυμάτων που υπάρχουν στην Ψυτάλλεια στη θάλασσα του Σαρωνικού, γεγονός που θα έχει ως συνέπεια να δημιουργηθεί μεγάλη βλάβη στο οικοσύστημα της περιοχής.". Τέτοιου τύπου νόμιμες επιβολές είναι που σου υποδηλώνουν ότι οι νόμοι είναι για τους ισχυρούς, οι νόμοι είναι φτιαγμένοι από τους κυρίαρχους και τους κυρίαρχους εξυπηρετούν.

Οι περιβαλλοντικές ευαισθησίες του κράτους στην υπόθεση της "λυματολάσπης", μόνο αφελείς θα μπορούσαν να συγκληθούν. Εδώ και μήνες παρουσιάζεται η διαδικασία της εδαφοποίησης της λυματολάσπης ως "φιλική προς το περιβάλλον". Τα "κλαδιά" και το "κόμμα" με τα οποία καλύπτονται οι τόνοι λυματολάσπης στη χωματερή, θέλουν να μας πείσουν ότι διασφαλίζουν την προστασία του περιβάλλοντος. Η υποκρισία και τα προσχήματα του κράτους φαίνεται ότι σε αυτήν την περίπτωση αποκαλύπτονται από την ίδια την εμπειρία των κατοίκων της περιοχής : την καθημερινή δυσσομία στον αέρα και την περαιτέρω μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα της περιοχής.

(**) Χαρακτηριστική είναι και η περίπτωση του δημάρχου Πετρούπολης ο οποίος ανέλαβε να αυτοπροβληθεί σε έντυπο που εκδίδει για να εξαργυρώσει μακροχρόνια την "αγωνιστικότητα" του. [η παραπάνω φωτογραφία από το αντίστοιχο έντυπο]

μικρό χρονικό για το ζήτημα της λυματολάσσης:

Στην περιοχή της Αττικής και κάτω από τις πύσεις που δέχτηκε το ελληνικό κράτος όντας ενταγμένο στην ευρωπαϊκή ένωση, κατασκευάστηκε το 1993 στην Ψυτάλλεια το πολυδιαφημισμένο "κέντρο επεξεργασίας λυμάτων". Σήμερα το έργο που συγκρηματοδοτήθηκε από την Ε.Ε. θεωρείται ημιτελές, καθώς δεν έχουν ολοκληρωθεί οι υποδομές που επεξεργάζονται τα λύματα με τρόπο που να θεωρείται κανονιστικά "φίλικό προς το περιβάλλον" (ξήρανση λυματολάσσης). Έτσι, με τα κονδύλια που είχαν επενδυθεί για την ολοκλήρωση του έργου να έχουν "περιέργως" εξαφανιστεί, αυτό που μέχρι λίγους μήνες συνέβαινε στην Ψυτάλλεια ήταν να συσσωρεύονται τόνοι επεξεργασμένων λυμάτων που η υγροποιημένη μορφή τους έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή και εκπομπή διοξινών.

Το ελληνικό κράτος διαχειρίστηκε το ζήτημα της λυματολάσσης με τρόπο αρκετά κυνικό. Προηγούμενες πολιτικές διαχειρίσεις του, μετέθεταν χρονικά την ολοκλήρωση του έργου στην προολυμπιακή περίοδο ενώ αδιαφορούσαν για τα προβλήματα διαβίωσης που αντιμετώπιζαν οι κάτοικοι των περιοχών που συνορεύουν με την Ψυτάλλεια από τον μολυσμένο αέρα. Την χρονιά των ολυμπιακών αγώνων κηρύχτηκε "εκεχειρία" και σε αυτό το ζήτημα, μεταθέτοντας έτσι ακόμη περισσότερο την ανάθεση του έργου. Η σημερινή πολιτική διαχείριση του ελληνικού κράτους, κωλυόμενη στα άδεια μεταολυμπιακά δημόσια ταμεία, μεταθέτει κι αυτή χρονικά την ολοκλήρωση του έργου στα επόμενα 2,5 χρόνια. Και μέχρι τότε επιβάλλει με νόμους και αστυνομική βία "προσωρινές λύσεις".

Η τοπική αυτοδιοίκηση, ως πόλος εξουσίας, δεν θα μπορούσε να κάνει κάτι άλλο πέρα από το να διαχειριστεί και να εκτονώσει τις τοπικές αντιστάσεις. Ο ρόλος της να γειώνει και να εφαρμόζει τις αποφάσεις της κεντρικής εξουσίας στα τοπικά δεδομένα είναι κι αυτός που καθορίζει τη δράση της. Το γεγονός ότι τους τελευταίους μήνες στις περιοχές μας οι δημοτικοί άρχοντες δείχνουν να "αγωνίζονται" ενάντια στις αποφάσεις της κεντρικής εξουσίας που οι ίδιοι διαχειρίζονται, αναδεικνύει τον ρόλο τους σε ό,τι αφορά την ομαλή διευσθέτηση και εκτόνωση των αντιδράσεων των κατοίκων, διεκπεραιώνοντας έτσι ένα ευρύτερο συναινετικό σχέδιο.

Οι εμπλεκόμενοι δημοτικοί άρχοντες παρουσίασαν την αγωνιστικότητά τους με γνώμονα το πολιτικό τους συμφέρον στις μάκες των δημοτικών εκλογών. Νομάρχες, δήμαρχοι, δημοτικοί σύμβουλοι και παράγοντες, άδραξαν την ευκαιρία και βγήκαν στα τηλεοπτικά παράθυρα, στα δημοτικά μπαλκόνια, στους δρόμους. Για να αγωνιστούν ενάντια σε έναν πολιτισμό που οι ίδιοι παράγουν και σφραγίζουν μέσα στα δημοτικά και νομαρχιακά συμβούλια, τον πολιτισμό των υποβαθμισμένων και απαξιωμένων ζώων στις γκετοποιημένες πόλεις.

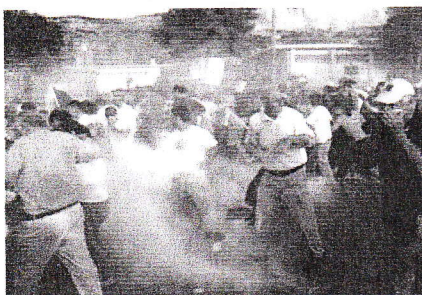
Είναι γνωστή η περίπτωση του δημάρχου των Άνω Λιοσίων Παπαδήμα, ο οποίος σε μια χαρακτηριστική - των ορίων του- δήλωση, σε πορεία προς τη χωματερή τον περασμένο Ιούνιο, εξέφρασε (μπροστά στα παρατεταγμένα ματ) τα εξής: "έχουμε κάνει ένα ερώτημα στις αστυνομικές αρχές για το αν έχουν άδεια συνοδείας της λυματολάσσης και θα μας απαντήσουν αύριο. Μέχρι τότε δεν θέλουμε να έχουμε συγκρούσεις με την αστυνομία και αποχωρούμε...". Πραγματικά, λίγα λεπτά αργότερα αποχώρησε με τη γυαλισμένη μερσεντές και τη συνοδεία του. (**)

Στη μάχη για την απομάκρυνση της λυματολάσσης και της χωματερής από τα Άνω Λιόσια, σημαντικό ρόλο έχει η "διαδημοτική επιτροπή". Σε αυτήν συμμετέχουν κομματικά στελέχη αλλά και αρκετοί κάτοικοι της περιοχής. Η "διαδημοτική επιτροπή" δεν έχει καταφέρει ακόμα να συγκροτήσει μια δυναμική πρόταση αγώνα, αφού στις γενικές συνελεύσεις οι κομματικοί διεκπεραιώνουν τις πολιτικές κατευθύνσεις που χαράσσουν τα επιτελεία τους.

Η διαδημοτική επιτροπή, αυτό που μέχρι τώρα έχει να επιδείξει είναι η φετιχοποίηση της αντιπροσώπευσης στο όνομα της λειτουργικότητάς της και η δημιουργία διαχωρισμών μεταξύ των "ειδικών" και των "ακολουθητών κατοίκων".

Ο,τιδήποτε ξεφεύγει από τα σχέδιά της και τις επιλογές της χαρακτηρίζεται ως εχθρικό (παραδείγματα υπάρχουν πολλά όπως στη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε έξω από το αστυνομικό τμήμα Α. Λιοσίων μετά από τις γνωστές

συγκρούσεις με τα ματ έξω από τη κωματερή όπου τα μέλη της διαδημοτικής ήταν αυτά που εξασφάλισαν την ακεραιότητα του αστυνομικού τμήματος από την οργή των χτυπημένων από τα ματ διαδηλωτών).

Η διαδημοτική επιτροπή, μη μπορώντας να ξεφύγει από τη "ρεαλιστική" πολιτική αποτελεσματικότητα που ισχυριζόταν και ακόμη ισχυρίζεται, χάρη με τη σειρά της τα όρια της δράσης της. Και αυτό φάνηκε από το γεγονός ότι στο αποκορύφωμα των κινητοποιήσεών της, ζήτησε δημόσια από την κυβέρνηση... "να φέρει προς συζήτηση νέες εναλλακτικές προτάσεις στα πλαίσια ενός εθνικού σχεδιασμού για την διαχείριση των απορριμμάτων, αφού προηγηθεί συζήτηση με επιστημονικούς, κοινωνικούς και οικολογικούς φορείς". Διεκδικώντας, με αυτόν τον τρόπο, την συμμετοχή της στο τραπέζι των συνομιλιών, προσπάθησε να οικειοποιηθεί τους αγώνες των κατοίκων και να τους εξαργυρώσει με μια θέση στη διαχείριση των "κοινών". Εφαρμόζοντας σε τελική ανάλυση το συναινετικό σχέδιο της δημοκρατίας.

Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα κατά την οποία η κυριαρχία προσπαθεί να επιβάλλει την περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής και την εξαθλίωση, ξεδιπλώνονται και οι αντιστάσεις. Οι συγκρούσεις με τα ματ έξω από τη κωματερή των Ά. Λιουσίων το περασμένο καλοκαίρι, η κατάληψη του εργοστασίου "Κεράνης" από τους απλήρωτους εργαζόμενούς του στις ημέρες μας αλλά και ο αγώνας των εργατριών της "Sex Form" στο Ίλιον για την καταβολή των απλήρωτων δεδουλευμένων τους, είναι γεγονότα που υποδηλώνουν ότι οι κοινωνικές αντιστάσεις είναι αναπόφευκτες στο μέλλον που προδιαγράφουν οι κυρίαρχοι για τις περιοχές μας. Αυτές τις κοινωνικές αντιστάσεις πρέπει να στηρίξουμε, μπλοκάροντας κάθε διαμεσολαβητικό και συναινετικό μηχανισμό όπως κόμματα, ΜΜΕ, δημοτικούς παράγοντες. Δυναμώνοντας διαδικασίες αγώνα χωρίς ιεραρχίες και διαχωρισμούς, προτάσσοντας την αλληλεγγύη ενάντια στην εξατομίκευση και τη μοιρολατρία, ενισχύοντας τη ρήξη με τον πολιτισμό της εξουσίας, οξύνοντας τις κοινωνικές συγκρούσεις.

**Ο πολιτισμός της μόλυνσης δεν καθαρίζεται,
ανατρέπεται.**

Θερσίτης χώρος ραδιοεργασίας και ανατροπής, Νέστορος και Ευαγγελιστρίας, Ίλιον
για επικοινωνία: sitisther@yahoo.gr